

ger: Hvad forstaas ved rige i et Land som Danmark, ja, saa er det vel vanskeligt at sige, hvor Grænsen findes. Men hvis vi f. Eks. anse den Mand for rig, som har 6,000 Kr. eller derover i Indtægt, og sætte Grænsen der og saa spørge, hvor mange der findes af dem i Danmark, hvor stor Basis der er for et Parti at arbejde paa, som støtter sig til disse Rigmænd, giver Statistikken paa Basis af de Indkomstskattelove, vi have, den interessante Oplysning, at der er neppe 1 pCt. af Befolkningen her i Danmark, der lever af en Indtægt paa 6,000 Kr. og derover. Og jeg kan forsikre den højtærede Konseilspræsident, at det er for smal en Basis for et konservativt Parti at virke paa, denne ene Procent. Vi mene nok, at vi ville have Lov til at virke ude blandt de 99 Procent tillige foruden i den ene, og vi haabe, det skal være os muligt at vinde ikke saa lidt Tilslutning der, hvad vi jo ogsaa hidtil have vundet. En anden Sag er, at den konservative Retning selvfølgelig ikke er nogen Fjende af Rigdom, men i sin Virken vil stræbe hen til, at der ogsaa bliver Ret i Landet for dem, der nu regnes over denne Rigdomsgrænse, at der i det hele taget bliver saadanne Betingelser i Landet, at man kan leve, virke og vinde Rigdom i det. Det er sikkert noget, enhver konservativ Retning vil vedkende sig. Men jeg skulde drage meget i Tvivl, hvorvidt en radikal Retning egentlig vil stille sig paa det modsatte Standpunkt. Naar man i det hele taler om Rigdom, vil jeg være tilbøjelig til at tro, at det radikale Parti, særlig som det eksisterer i København, ikke mindst er det, som er baseret paa rige Medlemmer og riges Støtte; jeg tror, at der i det findes et ret stort Antal af dem.

Men jeg vil dertil yderligere sige, at det er i alt Fald ikke min Opfattelse, at man i Grundloven har indført den saakaldte privilegerede Valgret til Landstinget særlig for at give Rigdommen Indflydelse. Jeg tror, det har været Hensigten at give denne Indflydelse til Grundejendommen. Og det er ikke saa mærkeligt, at man har gjort det i et gammelt agrarisk Land, thi det kan ikke nægtes, at Grundejendommen er en konservativ Basis, og at Ejerne af Landets Jord ere Folk, som, naar man nu

en Gang vil have et Tokammerssystem — og jeg er Tilhænger af et saadant, og hvis jeg ikke tager fejl, har der ikke meldt sig en eneste Tilhænger af Tokammerssystemets Afskaffelse under denne Debat — det maaske ikke er det dumme at bygge paa og give en særlig Indflydelse. For at tage den Kommune, hvor jeg bor, Frederiksberg, er det der ikke muligt, selv om der var en Tilbøjelighed dertil, at plukke Rigdommen særlig stærkt, saa flytter den nemlig bort til København, saa komme Husene til at staa tomme. Dette tvinger den til at vise et passende Maadehold og Liberalitet overfor Rigdommen, i det hele taget overfor de Erhverv, der findes i Kommunen. Thi selv om disse Erhverv og disse Indtægter kunne flytte bort fra Kommunen, kunne Jordens Ejere det ikke. De staa tilbage som de sidste, der, hvis det kniber, skulle udrede de Omkostninger, der ere nødvendige til Kommunens Opretholdelse. Og det samme gælder for hele Landet. Af den Grund er det ikke den mest urimelige Basis, naar man for en stor Del har indrettet Landstinget paa Jordbesiddelsen. Noget andet er, om man har været heldig i den Maade, hvorpaa man har søgt at naa sin Hensigt, om de største Grundbesiddere ere de bedste til at repræsentere Jordbesiddelsen. Men kan man finde en bedre Basis, saa vil man jo kunne gaa dertil. Princippet i det hele forekommer mig ikke at være forkasteligt.

I Sammenhæng hermed vil jeg gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), der gav Højre Anvisning paa at følge sine engelske Kollegers Eksempel ikke at støtte sig paa en privilegeret Valgret, men gøre som de og blive et stort, indflydelsesrigt Parti. Denne Bemærkning forbavser mig i højeste Grad. Man har ganske vist i England ikke privilegeret Valgret i den Forstand som her, men man har et Landsting, bestaaende af fødte Medlemmer, som sidde paa Landets store Grundbesiddelser. Det kan dog ikke være det ærede Medlems Mening, at hvis man støttede sig til en adelig Storgrundejendom, vilde et konservativt Parti være bedre stillet, end naar det støtter sig til den Grundejendom, der er repræsenteret i Landet paa den nuværende Basis.